

Pagsasariwa ng Ating mga Panata

"Kapag ikaw ay nangako ng panata sa Panginoon mong Diyos, huwag mong ipagpaliban ang pagtupad nito, sapagkat magiging kasalanan iyon sa iyo, at tiyak na hihingin ito sa iyo ng Panginoon mong Diyos."
Deuteronomio 23:21

Sa loob ng maraming henerasyon, ang pagsisimula ng isang bagong taon ay madalas na iniuugnay sa determinasyong magtakda ng mga bagong layunin. Kaya't tamang panahon ito upang pag-isipan ang paggawa ng mga pangako na magpapabuti sa ating buhay. Habang papasok tayo sa Bagong Taon 2026, marami sa mga tao ng Panginoon ang gagamitin din ang pagkakataong ito para sa taimtim na pagninilay hinggil sa kanilang banal na paglalakad sa pagkabago ng buhay. Muling iaalay nila ang kanilang sarili, muling tututok, at magsusumikap para sa mas mataas na antas ng paglago bilang mga tagasunod na sumusunod sa yapak ni Jesus, at upang maging mas tapat sa pagtupad sa kanilang mga pangako ng dedikasyon, sakripisyo, at paglilingkod sa Panginoon, hanggang sa kamatayan.

Ang pagbukas ng bagong pahina sa ating mga kalendaryo ay isang napakagandang panahon upang magnilay sa saganang kabutihan, mga awa, at mga biyayang natanggap mula sa mapagmahal na mga kamay ng ating Makalangit na Ama sa taong magwawakas na. Ginagawa natin ito nang may malaking kagalakan at pasasalamat. Ito rin ay panahon upang tumingin pasulong nang may mas matinding , pag-asa, at pananabik habang nakikita natin ang lumalaking ebidensya na ang matagal nang ipinangakong kaharian ni Cristo ay mas malapit kaysa noong una nating naniwala. (Roma 13:11). Inaasahan naming gamitin ang aming oras, talento, at mga pagkakataon sa mga bagong paraan upang paglingkuran ang aming mapagmahal na Langit na Ama at ang kaniyang bayan. Ipagpapatuloy din naming ihanda ang aming sarili upang makibahagi sa kaniya sa kaniyang pinakahuling mga plano at kamangha-manghang layunin na maghatid ng mga pagpapala ng buhay at kapayapaan sa dukha, sa mga maysakit dahil sa kasalanan, at sa mga namamatay na sangkatauhan, at upang magbigay ng pagkakasundo para sa lahat ng mga masunurin sa ilalim ng pamamahala ng darating na kaharian ng kapayapaan ni Cristo.

Pagpapahayag ng Panata

Ang "sumumpa" ay nangangahulugang gumawa ng taimtim na pangako o panata na gagawin ang isang tiyak na bagay. Kapag ang isang taos-pusong tagasunod ng ating Panginoong Jesus ay sumusumpa, isinasalamin nito ang kalagayan ng puso ng kapatid na lalaki o babae at kumakatawan sa isang buhay ng ganap na dedikasyon at paglilingkod sa Langit na Ama. Kasama rito ang sakripisyo ng lahat ng ating pag-aari at lahat ng ating inaasahang maging. (Awit 50:5; 1 Pedro 2:5). Ang paggawa ng panata sa Diyos ay dapat gawin nang buong puso at may buong intensyon na tuparin ang pangakong iyon at maging tapat dito. Ang anak ni David na si Solomon ay nagsalita tungkol sa kaseryosohan ng paggawa ng mga panata at matapat na pagtupad rito nang isinulat niya, "Kapag nangako ka sa Diyos, huwag mong ipagpaliban ang pagtupad, sapagkat ang Diyos ay hindi nagagalak sa mga hangal. Panatilihin mo ang lahat ng pangakong ginawa mo sa kaniya. Mas mabuti pang huwag kang magsalita kaysa mangako at hindi tuparin." Ecclesiastes 5:4,5

Isang Buhay na Handog

Lahat ng magkakatulad na pag-iisip na mga anak ng Diyos ay pinapalakas ng matalinong payo ni Apostol

Pablo, na sumulat, "Kaya't hinihikayat ko kayo, mga kapatid, dahil sa awa ng Diyos, na ialay ang inyong katawan bilang isang buhay na hain, banal at kaaya-aya sa Diyos—ito ang inyong tunay at wastong pagsamba. Huwag kayong makibagay sa kinasu-ulan ng sanlibutan, kundi kayo'y magbagong-loob sa pamamagitan ng pag-u-bagong-isip. At sa gayon, malalaman ninyo ang kalooban ng Diyos—ang mabuti, kaaya-aya, at ganap na kalooban." Roma 12:1,2

Ang nakapagpapasiglang panawagan ni Pablo na ialay ang ating buhay bilang sakripisyo sa Ama sa Langit ay nakatuon lamang sa mga lubos nang nagbigay ng kanilang puso at buhay sa Panginoon at naging matuwid sa pamamagitan ng dugo ng sakripisyo ni Jesus. (Roma 5:8,9; 1 Pedro 1:18,19). Ang mga ito ay tinawag at pinili ng Diyos sa kasalukuyang katanggap-tanggap na panahon ng sakripisyo. Tulad ng paghahain ng mga sinaunang mataas na pari ng Israel sa kanilang sarili sa Diyos, gayon din ang ginawa ni Jesus. "Hindi tulad ng ibang mga mataas na pari, hindi niya kailangang maghandog ng sakripisyo araw-araw. Ginagawa nila ito para sa kanilang sariling mga kasalanan muna at pagkatapos ay para sa mga kasalanan ng bayan. Ngunit ginawa ito ni Jesus nang isang beses para sa lahat nang ihain niya ang kanyang sarili bilang sakripisyo para sa mga kasalanan ng bayan. Ang

batas ay nagtalaga ng mga punong pari na may kahinaan ng tao. Ngunit pagkatapos maibigay ang batas, ang Diyos ay nagtalaga ng kaniyang Anak sa pamamagitan ng isang sumpa, at ang kaniyang Anak ay naging perpektong Punong Pari magpakailanman." Hebreo 7:27,28

Pinahalagahan ng apostol ang kanyang pribilehiyo na mamuhay nang isang buhay na handog sa Diyos. Pinaalalahanan niya ang minamahal niyang si Timoteo sa kanyang liham sa kanya, na nagsasabing, "Narito ang isang mapagkakatiwalaang salita: 'Kung tayo'y namatay kasama niya, tayo'y mabubuhay din kasama niya. Kung tayo'y nagtiis ng paghihirap, tayo'y maghahari kasama niya. Kung tayo'y tatanggi sa kanya, siya'y tatanggi sa atin. Kung tayo'y hindi tapat, siya'y nananatiling tapat, sapagkat hindi niya maaaring itanggi kung sino siya.'" 2 Timoteo 2:11-13

Pinakamataas na Prayoridad

Pinag-usapan ni Apostol Pedro ang ating paghakbang sa yapak ni Jesus at binigyang-diin ang kahalagahan na gawing pinakamataas na prayoridad ito sa ating buhay. "Sa pamamagitan nito ay ipinagkaloob niya sa atin ang kanyang mga mahalaga at napakadakilang pangako, upang sa pamamagitan nila ay maging mga kalahok kayo ng

banal na kalikasan, matapos makatakas sa kasiraan na nasa sanlibutan dahil sa makasariling pagnanasa. Dahil dito, magsumikap kayong dagdagan ang inyong pananampalataya ng kabutihan, at ang kabutihan ng kaalaman, at ang kaalaman ng pagpipigil sa sarili, at ang pagpipigil sa sarili ng katatagan, at ang katatagan ng kabanalan, at ang kabanalan ng kapatiran, at ang kapatiran ng pag-ibig." 2 Pedro 1:4-7

Nagpapatuloy, idinagdag ng apostol, "Kaya, mga kapatid, magpakasigasig kayong higit pa upang patibayin ang inyong panawagan at halalan, sapagkat kung gagawin ninyo ito, hindi kayo kailanman matitisod; at sa gayon ay masagana ang inyong pagpasok sa walang hanggang kaharian ng ating Panginoon at Tagapagligtas na si Jesucristo." 2 Pedro 1:10,11

Ang Pagkakamit kay Cristo

Nagsulat si Pablo ng isang napaka-personal na salaysay ng kanyang mga karanasan sa kanyang liham sa simbahan sa Filipos na mga makahulugang aral para sa atin. Sinabi niya, "Ang anumang pakinabang na mayroon ako, itinuring kong pagkalugi alang-alang kay Cristo. Tunay nga, itinuturing kong pagkalugi ang lahat dahil sa di-pangkaraniwang halaga ng pagkilala kay Cristo

Jesus na aking Panginoon. Dahil sa kanya, tiniis ko ang pagkalugi ng lahat ng bagay at itinuturing ko ang mga ito na basura, upang ako'y makamit ko si Cristo at matagpuan sa kanya, na hindi may katuwirang sarili ko na nagmumula sa kautusan, ngunit ang mga bagay na ito ay itinuturing kong pagkalugi dahil sa napakahalagang halaga ng makilala si Cristo Jesus na aking Panginoon. Sapagkat dahil sa kaniya, tiniis ko ang pagkalugi ng lahat ng bagay at itinuturing ko ang mga ito na basura, upang siya ang aking makamtan at matagpuan sa kaniya, na hindi may sariling katuwiran na nagmumula sa batas, Sinasabi sa atin ng apostol na siya ay handang isuko ang lahat ng personal na pag-asa, ambisyon, at karangalan upang makamit ang pabor ni Cristo. Dapat ganoon din ang isang Kristiyano. Ang lahat ng iba pang interes at makamundong pakinabang ay walang pangmatagalang halaga. Ito ay walang kabuluhan.

Sinasabi sa atin ng apostol na handa siyang isuko ang lahat ng personal na pag-asa, ambisyon, at karangalan upang matanggap ang pabor ng Cristo. Dapat ganoon din ang isang Kristiyano. Ang lahat ng ibang interes at mga pakinabang sa lupa ay walang pangmatagalang halaga. Nagiging walang kabuluhan ang mga ito kung ikukumpara sa makalangit na pag-asa, at upang makamtan ang banal na pabor at pagpapala bilang "mga

tagapagmana ng Diyos, at mga kapwa tagapagmana kay Cristo." Roma 8:16,17

Si Jesus ay Nagturo sa pamamagitan ng mga Pabula

Isang mahalagang aral tungkol sa kung paano natin tinutupad ang ating mga panata sa Langit na Ama ang ibinigay sa atin ng Guro nang ibigay niya ang parabula ng mga talento. "Muli, ang Kaharian ng Langit ay mailalarawan sa kuwento ng isang taong naglakbay nang malayo. Tinawag niya ang kanyang mga lingkod at ipinagkatiwala sa kanila ang kanyang pera habang wala siya. Binigyan niya ng limang supot ng pilak ang isa, dalawang supot ng pilak ang isa pa, at isang supot ng pilak ang huli—na pinaghati-hati ayon sa kani-kanilang kakayahan. Pagkatapos ay umalis na siya." (Mateo 25:14,15). Mula nang Pentekostes, ang bawat isa sa mga inihandog na tagasunod ni Jesus ay may pananagutan sa Diyos alinsunod sa kani-kanilang kakayahan. Makikita ito sa kanilang katapatan sa paggamit ng kanilang mga pag-aari sa paglilingkod sa kaniya, kabilang ang kanilang oras, impluwensya, at pagkakataon. "Kung kusang-loob ang kaloob, ito'y katanggap-tanggap. At ibigay ayon sa o sa kung ano ang mayroon ka, hindi sa kung ano ang wala ka." 2 Corinto 8:12

Ang Limang Kahusayan at ang Dalawa

Bilang pagpapatuloy ng parabula, sinabi ni Jesus, "Ang alipin na tumanggap ng limang sako ng pilak ay nag-umpisang mamuhunan ng pera at nakakita pa ng lima. Ang alipin na may dalawang sako ng pilak ay nagtrabaho rin at nakakita pa ng dalawa. Ngunit ang alipin na tumanggap ng isang sako ng pilak ay humukay ng hukay sa lupa at itinago ang pera ng amo." Mateo 25:16-18

Ang mga may pananagutan na katiwala ay hahanap at makakakita ng mga paraan at lugar kung saan nila magagamit ang mga talentong taglay nila na lubos na iniaalay sa Langit na Ama. Ginagamit nila ang banal na karunungan at paghuhusga sa kanilang pinakamabuting paraan sa ilalim ng probidensiya at patnubay ng Salita ng Diyos. Tungkulin nating pag-aralan kung paano natin pinakamahusay na magagamit ang ating mga talento upang makatanggap ng pinakamalaking pakinabang at magdala ng kaluwalhatian at karangalan sa Panginoon. Ang alipin na may isang talento ay hindi nagpakita ng wastong paghuhusga kundi pabaya niyang inilib ang kanyang talento sa mga makamundong pagnanasa at hangarin, na nagpapahiwatig ng kakulangan ng pag-ibig at pagpapahalaga sa Diyos para sa mga biyayang natanggap niya mula sa Kanya.

Sinabi noon ni Jesus, "Pagkalipas ng mahabang panahon, bumalik ang kanilang panginoon mula sa kanyang paglalakbay at tinawag sila upang ipaliwanag kung paano nila ginamit ang kanyang pera. Lumapit ang alipin na may limang talento na ipinagkatiwala sa kanya at may dalang karagdang lima at sinabi, 'Panginoon, binigyan mo ako ng limang talento para ipuhunan, at nakakita ako ng karagdang lima.' Pinuri siya ng kanyang panginoon. Magaling! Mabuti at tapat na alipin! Naging tapat ka sa paghawak ng kaunting halagang ito, kaya ngayon ay bibigyan kita ng mas maraming pananagutan. Halika at makiisa sa tuwa ng iyong panginoon!" Lumapit naman ang alipin na tumanggap ng dalawang supot ng pilak at sinabi, "Panginoon, ibinigay ninyo sa akin ang dalawang supot ng pilak upang ipuhunan, at nakakita pa ako ng dalawa." Sinabi ng panginoon, "Magaling, mabuti at tapat na alipin. Naging tapat ka sa paghawak ng kaunting halagang ito, kaya ngayon ay bibigyan kita ng mas maraming pananagutan. Halika at makiisa sa tuwa ng iyong panginoon!" Mateo 25:19-23

Ang pahayag sa parabula na kalaunan ay tumanggap ang Panginoon ng ulat mula sa kaniyang mga lingkod ay nagpapahiwatig na ang bawat tagasunod ni Jesus ay hinuhusgahan batay sa kanilang katapatan sa paggamit ng mga talento, kakayahan, at mga pagkakataong ipinagkaloob sa

kanila sa kanilang paglalakad bilang mga Kristiyano. Sinabi ni Apostol Pedro, "Dumating na ang panahon na ang paghuhukom ay dapat magsimula sa bahay ng Diyos." (1 Pedro 4:17). Sa kaisipang ito, idinagdag ni Pablo, "Nagsusumikap kami na maging kaaya-aya sa kaniya, maging naroroon man o wala. Sapagkat kailangan tayong lahat na lumitaw sa harapan ng hukuman ni Cristo, upang ang bawat isa ay tumanggap ng mga bagay na ginawa niya sa kaniyang katawan, ayon sa ginawa niya, mabuti man o masama." 2 Corinto 5:9,10

Ang Walang-Kabuluhang Alipin

Bilang pagpapatuloy ng parabula, mababasa natin, "Dumating naman ang isa na tumanggap ng isang talento at nagsabi, 'Ginoo, alam kong ikaw ay isang mahigpit na tao, na nag-aani kung saan ka hindi nagtanim at nagtitipon kung saan ka hindi naghahasik ng binhi. Dahil sa takot, iniwan ko at inilibing ko ang iyong talento sa lupa. Narito, kunin mo ang sa iyo!' Sinagot siya ng kanyang panginoon, 'Ikaw, salbahis at tamad na alipin! Kaya alam mo na ako'y nag-aani kung saan hindi ako nagtanim at nagtitipon kung saan hindi ako naghahasik ng binhi? Dapat sana ay inilagak mo ang aking pera sa bangko. Pagbalik ko, matatanggap ko sana ang aking pera na may tubo.'" Mateo 25:24-27

Ang walang-silbing alipin na may isang talento ay nagsisilbing mahalagang punto ng sanggunian, gaya ng ipinapakita sa mga sumusunod na talata: "Nang magkagayo'y sinabi ng kaniyang panginoon, Kunin ninyo ang talento sa kaniya at ibigay ninyo sa lalaking mayroong sampung talento, sapagkat sa sinumang mayroon, ay dinaragdagan pa, at magkakaroon siya ng higit pa sa sapat. Ngunit sa taong hindi nagkamit ng anumang bunga, kakatanggalin pa nga ang nasa kaniya." Mateo 25:28,29

Sa pamamagitan ng parabulang ito, itinuro ni Jesus na ang mga nabibigo na gamitin ang mga pagkakataon at pribilehiyong nasa kanila upang maglingkod sa Diyos ay kakaltasan ng mga pribilehiyong ito. Ibigay ang mga ito sa iba na naging tapat sa kapaki-pakinabang na paggamit ng kanilang mga talento at pagkakataon.

Hamón ni Satanas

Ang ating Panginoong Hesus ang sukdulang halimbawa ng ganap na dedikasyon na dapat nating sundan. Ipinakita Niya ang dedikasyong iyon kaagad pagkatapos Niyang mabinyagan sa Ilog Jordan ni Juan na Tagapagbinyag. Noong panahong iyon pinayagan ng Langit na Ama si Satanas na tuksuhin Siya ayon sa laman, sa mundo, at sa Kalaban. Ayon

sa salaysay ng Ebanghelyo, "Pagkatapos ay dinala ng Espiritu si Jesus sa ilang upang matukso ng diyablo doon. Sa loob ng apatnapung araw at apatnapung gabi ay nag-ayuno siya at labis na nagutom." Mateo 4:1,2

Hinamon ni Jesus ang unang mungkahi ni Satanas na kung Siya nga ang Anak ng Diyos, maaari Niyang utusan na maging tinapay ang mga batong iyon upang mapawi ang Siyang gutom. Agad na tumugon si Jesus gamit ang isang kasulatan nang ipahayag Niya, "Nasusulat: 'Ang tao'y hindi mabubuhay sa tinapay lamang, kundi sa bawat salitang nagmumula sa bibig ng Diyos.'" Mateo 4:3,4; Deuteronomio 8:3

Sa kanyang ikalawang pagtatangka, inisa-isa ni Satanas ang isang kasulatan- Awit 91:11,12 - na tila nagsisiguro kay Hesus na kung siya nga ay Anak ng Diyos, maaari niyang itapon ang sarili mula sa tuktok ng Templo nang hindi natatakot na masaknan. Muli, ang Panginoon ay lumingon sa isang kasulatan para sa kanyang sagot—isa na wastong naglinaw sa kahulugan ng yaong mapanlinlang na inisa-isa ni Satanas. Sinabi ni Jesus: "Huwag mong tuksuhin ang Panginoon mong Diyos." Mateo 4:5-7; Deuteronomio 6:16

Ang ikatlong pagtatangka ni Satanas laban kay Jesus ay dalhin siya sa isip sa isang napakataas na bundok kung saan nila makita ang lahat ng kaharian

ng mundo. Inalok ng Diyablo na ibigay ang mga ito kay Jesus kung siya ay luluhod at sasamba sa kaniya. Gayunpaman, sumagot muli ang ating Panginoon, "Nakasulat: 'Sambahin mo ang Panginoon mong Diyos, at siya lamang ang iyong paglilingkuran.'" Mateo 4:8-10; Deuteronomio 6:13,14

Kalaunan, tinukoy ng Apostol Pablo si Satanas bilang diyos ng kasalukuyang masamang sanlibutan. "Si Satanas, na siyang diyos ng sanlibutang ito, ay bumulag sa isipan ng mga hindi nananampalataya. Hindi nila makita ang maluwalhating liwanag ng Mabuting Balita. Hindi nila nauunawaan ang mensaheng ito tungkol sa kaluwalhatian ni Cristo, na siyang eksaktong kawangis ni Dios." (2 Corinto 4:4). Nang si Jesus ay nasa harapan ni Pilato, inamin niya na magkakaroon siya ng kaharian, ngunit hindi ito "mula sa mundong ito." Sinabi niya kay Pilato, "Ang kaharian ko ay hindi isang kaharian sa lupa. . . ang kaharian ko ay hindi mula sa mundong ito. (Juan 18:36). Mula rito, nauunawaan natin na ang anumang pakikipagbahagi kay Satanas sa pamamahala ng kasalukuyang masamang sanlibutan ay magiging kasalanan para kay Jesus. Dahil dito, hindi nalinlang ang Panginoon sa alok ni Satanas.

Paghahanda para sa Pakikipaglaban

Sa kanyang liham sa iglesia sa Efeso, hinihikayat ni Pablo, "Sa wakas, magpakalakas kayo sa Panginoon at sa kaniyang makapangyarihang kapangyarihan. Magsuot kayo ng buong baluti ng Dios, upang kayo'y makapanindigan laban sa mga pakana ng diyablo. Sapagkat ang pakikipaglaban natin ay hindi laban sa laman at dugo, kundi laban sa mga pinuno, laban sa mga awtoridad, laban sa mga makapangyarihan ng kadiliman ng sanlibutan, at laban sa mga espiritwal na puwersa ng kasamaan sa makalangit na mga lugar." (Efeso 6:10-12). Hinikayat ng apostol ang mga kapatid na magkaroon ng mas malaking pananampalataya, kumpiyansa, at pagtitiwala sa lakas ng ating Panginoon. Lalo itong mahalaga sa panahon na ating kinalalagyan ngayon.

"Kaya't isuot ninyo ang buong baluti ng Diyos upang kayo'y makapaglaban sa araw ng kasamaan. At pagkatapos ng labanan, kayo'y mananatiling matatag. Tumatak, isuot ang balat ng katotohanan at ang baluti ng katuwiran ng Diyos. Para sa mga sapatos, isuot ninyo ang kapayapaan na nagmumula sa Mabuting Balita upang kayo'y maging ganap na handa. Bukod sa lahat ng ito, itaas ninyo ang kalasag ng pananampalataya upang mapigilan ang nag-aapoy na mga palaso ng diyablo. Isuot ninyo ang kaligtasan bilang inyong helmet, , at kunin ninyo ang

espada ng Espiritu, na siyang salita ng Diyos." Efeso 6:13-17

Kinakailangan nating isuot ang buong baluti ng Diyos upang maprotektahan tayo mula sa mga nag-aapoy na palaso na maaaring dumating sa atin, sapagkat ang ating pakikipaglaban ay laban sa prinsipal ng kadiliman at masasamang espiritu sa makalangit na mga lugar. Kung mapagtanto ni Satanas na tayo ay lubos na protektado at lumalaban sa kanya gamit ang biyaya at lakas na ipinagkaloob ng Langit na Ama, siya ay aatras sa kanyang mga pag-atake, bagaman palagi siyang magbabantay upang makita kung sa anumang paraan ay itinabi natin ang Kristiyanong baluti dahil sa kakulangan ng pagkabantay. Santiago 4:7; 1 Pedro 5:8,9

Pagdama sa Magulong Mundong Ito

Habang papasok tayo sa Bagong Taon 2026, ginagawa natin ito nang may kamalayan sa takot at kawalang-katiyakan na ngayon ay kumakapit sa mga bansa. Sa loob ng maraming bansang tinatawag na kanluranin, lumalala ang paghihiwalay ng pamahalaan at ng pananaw ng mga tao sa halos bawat usaping panloob at pandaigdig. Nagbunga ito ng lumalalang kaguluhang pampulitika at panlipunan at, sa ilang kaso, karahasan at pagpatay. Sa ibang panig, ang Artipisyal na Katalinuhan (AI) ay lumalago

nang eksponensyal sa buong mundo. Kasabay nito ang maraming takot sa paggamit nito sa mapanirang paraan, kapwa laban sa mga indibidwal at sa lipunan sa pangkalahatan. Ang unti-unting paghina ng pagkuha ng mga empleyado at ng merkado ng trabaho ay malaking alalahanin din para sa maraming tao at sa mga pamilyang . Lalo pang pinalalala ang pag-aalalang ito ng posibilidad na alisin ng AI ang napakaraming trabaho habang mas nagiging malawak ang paggamit nito.

Sa pandaigdigang eksena, nagpapatuloy ang digmaan sa pagitan ng Russia at Ukraine nang walang anumang kasunduan sa isang tiyak na mapayapang solusyon. Bagaman kamakailan ay nagkasundo ang Israel at Hamas sa tigil-putukan at ilang iba pang probisyon, ang sitwasyon sa Israel at sa Gitnang Silangan sa pangkalahatan ay nananatiling madaling masindiha na pinagmumulan ng posibleng gulo, pag-atake, at posibleng pagbabalik ng ganap na digmaan. Dagdag pa rito ang lumalalang antisemitismo sa maraming bansa, dahil mas lalo nang sinisisi ng mga tao at mga bansa ang Israel sa maraming suliraning kinahaharap ng bahaging iyon ng mundo. Patuloy na kumikilos ang mga teroristang organisasyon sa iba't ibang bahagi ng mundo, na nagdudulot ng takot sa marami kung kailan at saan maaaring maganap ang susunod na pag-atake. Ang mga ito, kasama ng maraming iba

pang ebidensya ng lumalalang kaguluhan sa mundo habang papalapit tayo sa 2026, ay tiyak na nagpapaalala sa mga salita ni Pablo, "Sa mga huling araw ay magkakaroon ng mapanganib na mga panahon." (2 Timoteo 3:1) Gaano kahalaga para sa mga Kristiyano, samakatuwid, na lalo nating kilalanin ang pangangailangan na isuot ang buong baluti ng Diyos at panatilihin ang ating determinasyon na makipaglaban sa mabuting laban ng pananampalataya. 1 Timoteo 6:12

Araw-araw na Paalala

Maraming estudyante ng Bibliya ang pamilyar sa pagbasa ng "My Morning Resolve," na naging isang kahanga-hangang pinagkukunan ng araw-araw na tulong at paghihikayat para sa maraming Kristiyano. Ipagpatuloy natin ang paggalak sa kahanga-hangang lawak ng mga biyaya nito habang nagsusumikap tayong tiyakin ang ating panawagan at halalan. Isinasama namin ito rito bilang paalala ng ating responsibilidad at pribilehiyo na muling ipahayag ang ating mga pangako sa Panginoon ngayon at sa buong Bagong Taong nasa unahan

natin.

Ang Aking Panata sa Umaga

Ang pinakaunang iniisip ko ay sana'y maging, "Ano ang ibibigay ko sa Panginoon para sa lahat ng kagandahang-loob niya sa akin? Ibibigay ko ang tasa ng kaligtasan at tatawag sa pangalan ng Panginoon [para sa biyayang tutulong]. Tutuparin ko ang aking mga panata sa Kataas-taasan." Awit 116:12-14

Bilang pag-alala sa banal na panawagan, "Tipunin ninyo sa akin ang aking mga banal; ang mga nakipagtipan sa akin sa pamamagitan ng hain" (Awit 50:5), nagpasya ako na sa pamamagitan ng tumutulong na biyaya ng Panginoon ay tutuparin ko ngayong araw, bilang isang banal ng Diyos, ang aking mga panata, na ipagpapatuloy ang gawain ng paghahain ng laman at ng mga interes nito, upang makamtan ko ang Makalangit na mana sa pakikipagmana kasama ang aking Manunubos.

Pagsusumikapan kong maging payak at taos-puso sa lahat.

Hindi ko hahangad na paluguran at parangalan ang sarili, kundi ang Panginoon.

Mag-iingat akong parangalan ang Panginoon sa pamamagitan ng aking mga labi, upang ang aking

mga salita ay maging malinamnam at pagpapalain sa lahat.

Sisikapin kong maging tapat sa Panginoon, sa Katotohanan, sa mga kapatid at sa lahat ng aking nakakasalamuha, hindi lamang sa malalaking bagay, kundi pati na rin sa maliliit na bagay ng buhay.

Ipinagkakatiwala ko ang aking sarili sa banal na pangangalaga at sa mapagprobidensyang pamamahala ng lahat ng aking kapakanan para sa aking pinakamataas na kabutihan, hahanapin ko hindi lamang ang pagiging dalisay ng puso, kundi ang itaboy ang lahat ng pagkabahala, lahat ng pagkadismaya, at lahat ng panghihina ng loob.

Hindi ako magrereklamo o magdadalamhati sa maaaring pahintulutan ng probidensya ng Panginoon, sapagkat,

"Matibay ang tiwala ng pananampalataya sa Kanya, anuman ang mangyari."